

[Finansministeren.]

1929 var Danmarks samlede Statsgæld ikke mindre end 1 373 Mill. Kr. En mindre Nedgang har fundet Sted i 1929—30, og som jeg allerede har nævnt, vil indeværende Aar bringe en væsentlig større Nedgang, men det er mit Haab, at man kan finde Vej til at fortsætte, saaledes at Statsgælden efterhaanden kan blive mindre trykkende for den danske Befolkning.

Jeg vil ogsaa nævne, at vi staar overfor forøgede Udgifter paa visse Omraader. Jeg tænker her særligt paa den sociale Lovgivnings Nyorganisering. Der er for mig ingen Tvivl om, at denne Nyorganisering i sig selv betyder en stor Besparelse med Hensyn til de Resultater, der ønskes opnaaet; men sikkert er det ogsaa, at der paa adskillige Omraader kræves Forbedringer i den sociale Lovgivning, og de nødvendige Midler hertil maa tilvejebringes. I sidste Rigsdagssamling blev Forslag om Ophævelse af den særlige Skattebegunstigelse for store Formueejere forelagt med den Motivering, at den forøgede Indtægt skulde anvendes til Dækning af Sociallovgivningens Udvikling. Det samme vil ske i Aar, og den samme organiske Sammenknytning af de to Lovforslag vil blive opretholdt. Men det er givet, at for saa vidt de Krav, der stilles fra Sociallovgivningens Side med Hensyn til forøgede Udgifter, skulde overskride den Kompensation, som Ophævelsen af Formueskatteloven vil være i Stand til at bringe, vil der indenfor den Økonomi, som her er planlagt for det kommende Finansaar, være Mulighed for Imødekommelse af saadanne Krav. Ligeledes vil der være finansiel Mulighed for den Forbedring i Tjenestemændenes Kaar, som den nedsatte Kommission forhaabentlig stiller Forslag om. Jeg haaber inden længe at kunne fremsætte Forslag herom i dette høje Ting.

Med Hensyn til Statens Gældsforhold skal jeg i øvrigt gøre den Bemærkning, at jeg har ikke benyttet den Bemyndigelse, som Rigsdagen gav mig i sidste Samling til at konvertere til amerikanske Dollarslaan. Forholdene paa Pengemarkedet har ikke været saa gunstige, at jeg har ment, man burde gribe til. Jeg vil i øvrigt gerne have en Lejlighed til at redegøre nærmere for disse Forhold overfor Rigsdagens Finansudvalg.

Jeg skal nu tillade mig at gøre nogle Bemærkninger om det statsfinansielle Resultat for indeværende Aar, idet jeg dog gør opmærksom paa, at jeg ikke har Evner som Spaamand og derfor skal søge at holde mig nogenlunde indenfor sikre Rammer.

Paa Finanslovens Driftsbudget er, som

det vil erindres, budgetteret et Overskud paa ca. 13 Mill. Kr., men herfra maa gaa de 4—5 Mill. Kr., som Staten skulde ofre ved Restaurationsskattens Afskaffelse; desuden maa, som allerede nævnt, regnes med et væsentlig større Underskud paa Statsbanerne. Jeg antager, at Underskuddet maa sættes op fra 24 til 30 Mill. Kr., saaledes at der her maa regnes med en Mindreindtægt paa 6 Mill. Kr. Tilsammen giver de to nævnte Tal ca. 11 Mill. Kr., og dette vil altsaa i Virkeligheden sluge det meste af det budgetterede Overskud.

Endvidere maa det betragtes som givet, at Staten ikke opnaar den Indtægt, som var forventet af den nye Omsætningsafgift paa stærke Drikke og af Afgiftsforhøjelsen paa Spiritus. Omsætningsafgiften var regnet at skulle give 10,6 Mill. Kr., men navnlig paa Grund af, at der i Finansaaret kun kan regnes med Indbetaling for 3 Kvartaler, kommer Afgiften neppe til at overstige 8 Mill. Kr. Den Del deraf, som Kommunerne skal have, er beregnet til 3,5 Millioner, og dette Tal formindskes ikke, selv om Statens Indtægter gaar ned. Forhøjelsen af Til lægsafgiften var beregnet til at skulle give 3,5 Mill. Kr., men dels paa Grund af Hamstring sidste Vinter, dels paa Grund af Nedgang i Forbruget naas dette Beløb ikke. Efter de foreløbige Udsigter vil der komme til at mangle ca. 2,5 Mill. Kr., og selv om man regner med, at den gamle Restaurationsskat giver ca. 1½ Mill. Kr. for den sidste Maaned af foregaaende Finansaar, indbetalt i dette Finansaar, maa man regne med, at der paa dette Omraade bliver en Mindreindtægt paa ca. 4 Mill. Kr.

Medens der saaledes paa disse Punkter har været en væsentlig Tilbagegang med Hensyn til Indtægterne, har de øvrige Indtægter paa den anden Side vist Tendens til Stigning. Indkomst- og Formueskatten maa antages at give ca. 3 Mill. Kr. mere end budgetteret, men det er navnlig Forbrugsafgifterne, der er vokset. I den første Halvdel af Finansaaret 1930—31, altsaa indeværende Aar, udgjorde samtlige Forbrugsafgifter ca. 110 Mill. Kr. mod 105 Mill. Kr. i det foregaaende Finansaar, og i Tallet 110 Mill. Kr. er medregnet hele den forannævnte Nedgang i Afgifterne paa Grund af Restaurationsskattens Afskaffelse; det vil altsaa sige, at de andre Indtægter afbalancerer denne Nedgang og endda giver mere. Man har derfor Lov til at haabe, mener jeg, paa Balance for indeværende Finansaar, selv om de Afgifter, som Befolkningen yder paa adskillige Punkter, dels er blevet nedsat og dels er blevet ringere end